

Årsberetning i valgmenigheden, tirsdag den 20. marts 2018

For over ti år siden havde vi et slags emne i menighedsrådet, som kom til at ligge sådan lige så stille under mange af vores bestræbelser og det hed: hvordan åbner vi dørene ud mod Dronningensgade?

Her i 2018, -så mange år efter-, kan man vist roligt sige, at det er lykkedes. Der foregår så meget i denne her bygning, at vi nogen gange er ved at miste pusten. Og nogen af os har sagt til Annalise, om ikke hun vil have en hængekøje sat op? Måske skulle vi have 3-4 stykker? for der er flere, der er her rigtig meget.

Som Anne Grete netop har fremlagt har vi et stort og bredt samarbejde med mange gode samarbejdspartnere. Det er jo ikke sådan, at Odense Valgmenighed var lukket sig om sig selv før i tiden, men når jeg nævner al samarbejdet med andre som det første i aften, så er det fordi, vi med nye muligheder som flygel, belysning og varmestyring har gjort vores kirkesal mere velegnet til andre formål end vores egne gudstjenester. En tanke, der altså opstod for over ti år siden som et slags ønske eller formål, har over årene taget form og er nu blevet til virkelighed.

Så det at sætte nogle tanker i gang og ad mange små veje og med hjælp fra mange forskellige mennesker, så er dørene blev åbnet op – billedlig talt og helt bogstaveligt – ud mod Dronningensgade.

"Skal det være musik det hele?" – sagde en ældre kvinde til mig, da jeg besøgte hende i efteråret. For hun havde haft besøg af to andre ældre medlemmer, som havde læst kirkebladet og tænkt og sagt, at der var vist lige lovlig meget musik. Da hun og jeg har det godt med hinanden kunne jeg – lidt friskt- svare: "Det er godt, I lægger mærke til det, for vi vil gerne lave foredrag, men så må I komme til dem!"

Det her nævner jeg, fordi vi jo netop ikke har planlagt nogle foredragsweekend i marts i år. Vi tænkte, lad os se hvad der sker? ikke, at vi ikke vil lave det igen – men måske skal man bryde en vane eller en rutine en gang imellem, så man opdager: "hov, der mangler noget." Og så kan vi få os en snak, på kryds og tværs: hvad kunne vi tænke os? hvad vil vi gerne have mere af? og er der noget, vi kan have mindre af?

I efterårsferien 2017 sad jeg noget træt en mandag morgen og sukkede lidt over kirkegangen dagen før.

Altså: jeg sukkede meget, **meget lidt!** Så sagde vores datter: "sig, hvad det handler om, mor?" Og "er du ved at gøre det til et "Personal issue" – et personligt anliggende?" - Ja, hun læser psykologi. Det var et rigtig godt spørgsmål og godt placeret. For da jeg begyndte at 'brede mit lille suk ud', så handlede det jo meget mere om træthed efter en søndag og om den første feriedags træthed, end det handlede om lille kirkegang. Og det personlige anliggende – ja det blegnede helt væk! For I giver Så god opbakning altid. Både til mig og til Finn, Carsten og Annalise. Og her er god kirkegang.

Hvor kan jeg køre hjem med glæde søndag efter søndag efter gudstjenester med god snak i kirkedøren eller ved bordene. TAK skal I have.

Men fordi der netop omkring vinterferie og efterårsferie gerne enten er en frisøndag for mig eller der er lille kirkegang pga. ferie, så prøver vi i år og næste år at have lukket en af søndagene i de to skoleferier. Det må I endelig også give os jeres tanker om, - for det er som sagt et forsøg.

Hvorfor har vi den gudstjenesteform, som vi har? Det har nogle af jer tænkt over og spurgt mig om. For mens der var vikarer under min studieorlov, oplevede I selvfølgelig, at noget kunne være anderledes, - som man også ser det i andre kirker. Der er jo heldigvis med liturgi-reformen i 1992 givet friere tøjler, så hver kirke kan forme sin gudstjeneste efter, hvordan de nu er kirke, der hvor de ligger. Da jeg kom hertil i 2004, overtog jeg den gudstjenesteform, som havde været i Hasses tid. Og det gjorde jeg helt bevidst. For jeg tænkte, at det er menigheden, der har en gudstjeneste som man så finder sig til rette i som præst. Og hen ad vejen kan man så ændre lidt her eller der.

Jeg ved ikke præcist hvornår, man begyndte med den 'minimalistiske nadverliturgi,' som vi har – om det var under Bjørn Krab eller Hasse, men vores altergangs-ritual er et meget nedbarberet og enkelt ritual. Det er i den ånd, som præger de grundtvigske valgmenigheder. Og jeg kan godt lide det.

At trosbekendelsen har så markant en plads skyldes også Grundtvig. Nogle valgmenigheder har endda lagt den lige inden prædikenen. Men, at der hos os ikke er en bibellæsning efter 2. salme lige inden

trobekendelsen – og derfor får denne en mere markante position, - det skyldes jer. Ja, det skyldes Torsten, som for mange år siden sagde, at SÅ mange tekster og med 5 salmer, hvor der er SÅ meget indhold, så bliver det lige lovlig meget at forholde sig til. Og dengang foreslog jeg så, at vi som forsøg afskaffede en af læsningerne. Forsøget kørte 3-4 år og mange af jer glemte faktisk, at det var et forsøg. Så jeg spurgte jer på et Årsmøde om vi skulle fortsætte. Og der var tilslutning.

Så udramatisk skete dén gudstjeneste-ændring. Alt dette for at sige: det står ikke i grundloven, hvordan vi skal holde gudstjeneste. Det står i liturgibogen – og dér er selvfølgelig retningslinjer, men der er flere forslag, som man kan vælge i mellem. Så der er meget, vi indbyrdes kan bestemme og tage stilling til. Så sig endelig til, hvis der er noget, vi skal have kigget på.

I år har vi 14 konfirmander, - de to skal konfirmeres i hjemsoget. De har i år alle været fra Odense Friskole, så jeg har haft dem om morgenen. I år er de lidt stille, men fulde af sjov, - takksomme som bare det – og høflige. De kaldes "les chouxchoux"- som betyder noget i retning "små pus". Jeg fik lov af Odense Friskole pga. af min studielorlov at have to hele dage med dem i december og januar. Så vi gav frokost. Da jeg kom ud i køkkenet for at rydde op, så havde de – og det var mest drengene - allerede sat i opvaskemaskinen og tørret rullebordet af, - det er derfor jeg bruger ordet "høflige".

Næste år kommer der igen konfirmander fra forskellige skoler. Og der er allerede stor interesse for at gå her.

Vi havde en meget vellykket rejse til Færøerne i sommeren 2017 med 5 aftner om Færøerne i foråret. Det er Ebba og Helene, der skal have en stor tak for initiativ og forarbejdet.

Studieorloven fra 8.januar til 18.februar var rigtig god! Jeg læste meget mere, ja, måske det dobbelte af, hvad jeg havde forestillet mig. Det var bl.a. fordi jeg ikke kunne skrive eller tage noter, da jeg havde aftalt en operation i en langfinger midt i orloven. Så med højre hånd på en stabel puder og en bog i venstre hånd, gik det løs. Og hvor var det dejligt bare at læse og fordybe sig. Have tid nok uden en deadline. TAK skal I have! Og som I ved, var det om Hergé og den filosofi og humor og politik, der ligger i Tintin-fortællingerne. Udstillingen på Brandts om Hergé åbner på torsdag – og jeg skal deltage derhenne med 7 foredrag eller oplæg over de næste to måneder. Så det er sjovt. Og her i kirken har vi, for alle aldre: Tintin, Terry og Tærter d.8.april kl. 16.00. (ligesom Opera og Pizza i april 2017 og piano og pizza 11.marts 2018)

Siden sidste Årsmøde har vi haft: 5 dåb, 2 vielser (1 udenfor i naturen), 4 begravelser/bisættelser.

Vi er på Facebook og det skyldes Claus W. og Nyhedsbrev sørger Jørgen F. for – TAK til begge!

Og Mobile Pay er kommet på plads også.

Vi / jeg har stadig et godt samarbejde med de fire friskoler, Højskoleforeningen, Den fynske sorggruppe for børn, Den fri lærerskole, Sorggruppe for voksne i Odense, projekt Sommerbørn, andre valgmenigheder på Fyn – altså dem, jeg har nævnt også de andre år.

Nu STOR TAK for i år!!

Inger Hjuler Bergeon

20. marts 2018